Do usnesení prvého soudu, jímž se zamítá návrh, aby se pokračovalo v řízení o doplnění poz. knihy, jest rekurs přípustným. (§ 6 a 37 zák. č. 100/31 Sb. z. a n.)

Do usnesení okr. soudu v P., jímž soud odmítl pokračovati v řízení o doplnění knihy poz., byla podána stížnost, jež byla odmítnuta druhou stolicí z těchto důvodů:

V daném případě jde o doplnění poz. knihy ve smyslu zák. ze dne 5. XII. 1874 č. 92 z. z. Zákon ten nemá žádného ustanovení, že by v něm byly stížnosti do usnesení soudce, vedoucího řízení o doplnění poz. knihy.

Naopak v odst. 2., § 1 stanoví, že poz. knihy budou založeny z úřední povinnosti; jedná se jen o formální řízení; podle ustanovení § 14 o zakládání poz. knihy děje se pod přímým dozorem předsedy zemského — nyní krajského civilního soudu — a krajských soudů neb soudcovských úředníků k tomu ustanovených a podle ustanovení § 30 mají spisy, když byla skončena jednání, vyvolaná námitkami proti držebnostním listinám, předloženy býti předsedovi sborového soudu první stolice, v jehož obvodu leží katastrální území, které bylo předmětem vyšetření, aby prozkoumal, zda bylo při vyšetřování postupováno zákonným způsobem; shledá-li tento vady, učiní vhodná opatření, aby byly odstraněny a, je-li třeba, zahájeno nové šetření.

Z těchto ustanovení plyne, že přezkoumání usnesení a opatření soudu vedoucího řízení o doplnění knihy poz. vyhrazeno jest presidentům sborových soudů I. stolice a nikoli soudům rekursním a že tudíž rekursy na rekursní soudy jsou nepřípustné a že tudíž jest nepřípustným i podaný rekurs. Na ustanoveních těchto nezměnil ničeho zákon ze dne 19. VI. 1931 č. 100 Sb. z. a n.

Jelikož rekurs jest nepřípustným, byl odmítnut. Dovolacímu rekursu do tohoto rozhodnutí podanému vyhověl nejv. soud, zrušil usnesení II. stolice a uložil soudu rekursnímu, aby o rekursu navrhovatelů věcně rozhodl, z těchto důvodů:

Rekursu nelze odepříti oprávnění. Rekursní soud odmítl rekurs navrhovatelů z toho důvodu, že přezkoumání usnesení a opatření soudu vedoucího řízení o doplnění poz. knihy vyhrazeno jest presidentům sborových soudů prvé stolice a nikoli soudům rekursním a že tudíž rekursy na rekursní soudy jsou nepřípustné.

Zde však jde o usnesení prvého soudu navrhovatelům sdělené, jímž se zamítá návrh, aby se pokračovalo v řízení o doplnění knihy poz., poněvadž okresní úřad odepřel souhlas se zrušením veřejnosti dílu veřejného statku, o jehož zápis do poz. knihy bylo žádáno. Byla proto napadeným usnesením vlastně zamítnuta žádost za knihovní zápis, tedy bylo rozhodnuto o soukromoprávném nároku žadatelů, a není proto přesto, že zakládání poz. knih se děje z povinnosti úřední pod přímým dozorem předsedy kraj. soudu (§ 1, odst. 2., § 14 a 30 zák. ze dne 5. XII. 1874 č. 92 z. z.), důvodu, aby bylo odepřeno právo rekursu účastníku, který se pokládá za

zkrácena usnesením doručeným (§ 6 a 37 zák. č. 100/31 Sb. z.). Vždyť nejde tu o nařízení presidia kraj. neb vrch. soudu podle § 30 zák. o zakládání knih poz. v jeho dozorčí činnosti po prozkoumání spisů knihovním soudem předložených, dané soudu řízení provádějícímu, nýbrž o usnesení knih. soudu, které soudu tomu nadřízené presidium nepřezkoumávalo. Není tu tedy případ, o jakém nejv. soud rozhodoval v rozhodnutí č. 6246 sb. n. s.

Poněvadž pak rekursní soud odmítl rekurs navrhovatelů, bylo usnesení jeho zrušiti a rozhodnouti, jak uvedeno.

Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 22. září 1932
R I 662/32-1. Karel Strnad.

LITERÁRNÍ ZPRÁVY.

Annuario di diritto comparato e di studi legislativi. A cura del Segretario Generale dell' Istituto Prof. Salvatore Galgano. Volume VII, fascicolo I, II, 1932.

Ve vynikajícím tomto sborníku, vydávaném »Ústavem pro studia zákonodárná« (Istituto di Studi legislativi) péčí prof. Salvatore Galgano, o jehož dosavadních svazcích jsme podali zprávu v tomto časopise (1928, str. 129, 130; 1929, str. 665, 666; 1931, str. 27; 1932, str. 26), jsou uveřejněny především četné studie, zabývající se osnovou italského občanského zákona. V prvém svazku jsou v prvé části studie, zabývající se předpisy osnovy o mezinárodním právu soukromém (Diena, Niboyet, Lorenzen), dále studie o manželském právu, osnovy z péra prof. Mayra, konečně studie o aplikaci soukromého práva (Tedeschi) a řadu recensí. Ve druhé části jsou uveřejněna data bibliografická o literatuře jugoslavské z r. 1929, rumunské (z r. 1929 a 1930). Také v druhém svazku nalézáme řadu studií o osnově občanského zákona italského (Valverdo, Valéry, Cairus, Gyot), a to jednak s hlediska povšechného, jednak o jednotlivých částech osnovy (opět o mezinár. právu soukromém, o osvojení a legitimaci, o alimentační povinnosti), dále studii o osnově námořského práva italského (Lyon.-Caen), vylíčení právního stavu v Alsasku a Lotrinsku, s hlediska soukromého práva (Nast) a konečně studii o mezinárodním sjednocení práva směnečného (De Semo).

O osnově občanského práva v Československu podává zprávu Emil Svoboda. Kromě řady recensí obsahuje tento svazek bibliografii právnické literatury řecké z r. 1928 a 1929 a holandské z r. 1930.

Neúnavný redaktor tohoto velkorysého sborníku, prof. Galgano, v každém novém svazku překvapuje novým a stálým zdokonalováním jeho jak co do bohatosti obsahu, tak i co do uspořádání a slibuje i pro další svazky nové rozšíření. Tím se stává